శీలం చిరునామా

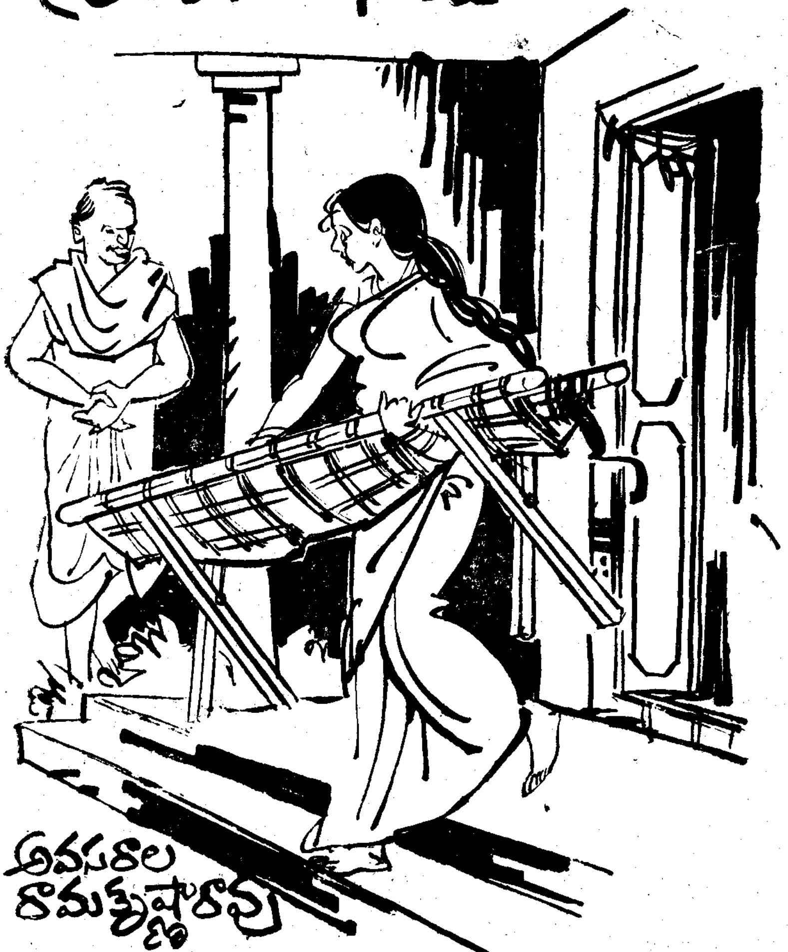

శేషాద్రికి అది దొరికినట్లే దొరికి చేజారి పోడం ఇది మొదటిసారికాదు. మొట్టమొదట అతనికి కలిగిన అనుభవం వారి వంశానికి మూల పురుషులు అయిన శ్రీమాన్ రామానుజయ్యంగారి విషయంలో. తెలిసిన బంధువులే కాక పెళ్ళామూ పిల్లలూకూడా ఆయన్ని నెత్తి మీద పెట్టుకునేవారు ఎవరికి ఏ ఆపదవచ్చినా తోచిన సాయం చేసేదాకా విల విల లాడి పోయేది ఆయన హృదయం. 'సచ్ఛీలుడు అంటే ఈయనే!' అని శేషాద్రి అనుకున్న రోజుల్లోనే 'ఛిఛ్ఛీ!' అనవలసిన ముక్క ఒకటి అతని చెవిన పడింది.ఎల్. ఎమ్. పీ మాత్రమే అయిన ఆ సామాన్య గృహస్థు అంతటి సంపన్నుడు ఎలా అయాడో పట్టి యిచ్చే వార్త అది. ఎందరు పెద్ద డాక్టర్లని సంప్రదించినా విజయపురి జమీందారిణికి గుండెపోటు తగ్గక పోతే వీరి హస్తవాసి మంచిదని తెలిసి రామానుజయ్యంగారిని పిలిపించుకుందట. ఆ తర్వాత ఆరునెలలు దాటకుండా విజయపురి జమీందారు గుండెపోటుతో మరణించారుట. వెండి బాల్చీల మొదలు బంగారు జడలవరకు కోటలో ఓ వంతు సరుకుతో వీరిల్లు నిండి పోయిందిట.

శేషాద్రి 'ఇది నిజమా!' అని ఓ నమ్మకస్థుడి దగ్గిర ఆరా తీశాడు. 'అయితే నేం, కాత్తి పోతేనేం ... నిప్పుకాని ఆయన మనిషి కాదు. ఆ మాటకి తిరుగు లేదనుకో!' అని కచ్చితంగా చెప్పేశాడు. 'ఏమిటీ తిరకాసు!' అని ఎవరి దగ్గిరో గునిస్తే ఎక్కణ్ణుంచి విందో అతని మామ్మ కస్సునలేచి. 'ఆడ కూతుళ్ళం. ఏ నీడ చాటునో తలదాచుకో వలసిన పువ్వులం. కట్టుకున్న వాడితో ఖయిదు తప్పదు మాకు. తిరగడం మరిగిన తుమ్మెదలాంటి మొగమహారాజుకి ఆ ప్రారబ్ధం ఏమిటి శేషూ!' అని కొట్టి పారేసింది.

తుమ్మెదల్లో మొగవే కాకుండా ఆడవికూడా ఉంటాయని రామసుబ్బమ్మని బాగా గమనిస్తే గాని శేషాద్రికి తెలిసిరాలేదు. అతనికి పద్నాలుగు ఏళ్ళు వచ్చేదాకా ఆ విడ వాళ్ళింట్లో వంటమనిషిగా పని చేసేది. ఎంతో రుచిగా శుభ్రంగా చేసేది. పగలంతా ఇంట్లో ఉండి అన్ని పనులూ చూసుకునేదిగాని ఇలా రాత్రి టంగు టంగు మని హాల్లో గోడ గడియారం పదీ కొట్టిందో చెంగు చెంగుమని ఆవిడ వీధి గుమ్మం దాటుతూ ఉండేది. 'అబ్బా. యింత మందిలో పడుకుంటే నాకు సిగ్గు బాబూ. వేరే

గదిలో పడుకుంటే గాని నాకు నిద్రపట్టదు' అనేది. శేషాద్రి వాళ్ళ యింటికి పెరటివైపు వీధిలో ఓ గది అద్దెకు తీసుకుని అక్కడికి వెళ్ళిపోయేది. బాగా పొద్దెక్కిపోయినా రాక పోతే. ఆవిణ్ని పిలుచుకు రాడానికి ఓసారి శేషాద్రి ఆ గదికి వెళ్ళేడు. 'ఇదేమిటమ్మా ఇంత పెద్ద పందిరిమంచం ఈ గదిలో!' అని అడిగితే ఆమె పకాలున నవ్వడం అతనికి ఎప్పటికీ గుర్తుంటుంది. అదే కాదు. దానితో లంకె ఉన్న మరో సంఘటనకూడా అతను ఎప్పుడూ మరచిపోలేడు. ఓ సారి వాళ్ళు యింటిల్లిపాదీ ఊళ్ళో ఉన్న చుట్టాలింటికి పెళ్ళి భోజనాలకి వెళ్ళేరు. రామసుబ్బమ్మకి ఇల్లు అప్పచెప్పి వెళ్ళేరు. రాత్రికిగాని రామని చెప్పి. భోజనాలవగానే శేషాద్రి ఒక్కడూ మాత్రం ముందు వచ్చేశాడు. ఈవిడ ఏం చేస్తోందో చూద్దామని యింటిగేటు చప్పుడవ కుండా తీసి సందులోంచి పెరట్లోకి వచ్చాడు. చూస్తే ఏముంది, ఈవిడగారు బాత్‌రూంలో కూచుని, ఆవాసన జన్మలో మరచి పోగలడా, యింతింత యింగువ ముద్దలు మింగుతోంది! 'ఇదేం పని సుబ్బమ్మా!' అంటే తుళిక్కిపడి యిటు తిరిగి ఎందుకో! అడగవద్దనీ ఎవరితోనూ చెప్పవద్దనీ అతని చేత ఒట్టువేయించు కుంది. కళ్ళనీళ్ళు తుడుచుకుంది. ఆ నాటి ఆ నవ్వుకీ ఈ కన్నీళ్ళకీ చాలా దగ్గిర సంబంధముందని బాగా పెద్దయ్యాక గాని శేషాద్రికి బోధ పడలేదు!

స్వభావ రీత్యా ఏకాంత జీవి అయిన శేషాద్రికి. చాలావరకు. ప్రశ్న వేసుకునేది జవాబు చెప్పుకునేదే తనకు తనే. ఆ రోజులు గడిచిపోయాయి. ఇప్పుడు ఆ రామానుజయ్యం గారు కాని. రామసుబ్బమ్మగాని లేరు. కాని వారు చిన్నప్పుడే తనలో ఏర్పరచిన యింప్రెషన్స్ మాత్రం ఎప్పటికీ మరచిపోలేక పోయాడు శేషాద్రి. తన కుటుంబం వాళ్ళకి రామానుజయ్యంగారి రాణీవాసపు రాసక్రీడలు స్పష్టంగా తెలిసినా ఆయనని గొప్పవాడుగా గౌరవించడం మానలేదు. రామసుబ్బమ్మ రాత్రి రహస్యాలు. తెలీదనుకోడానికి ఎలాంటి ఆస్కారమూ లేకపోయినా, చక్రాంకితులైన తమ యింటి అతి నిష్టాపరుల్ని అట్టే బాధించి నట్టులేదు. ఎందుచేత? ఇవి నీతికీ నియమానికీ గీటురాళ్ళు కావా, చూసీ చూడనట్టు తనవాళ్ళు ఎందుకూరుకున్నట్టు!

శేషాద్రి ఉద్యోగస్థుడయాడు. వివాహితుడయాడు. గంపెడు పిల్లల తండ్రి అయాడు. ఆంతరంగికులుగా ఎవర్నీ తన మనసు గుర్తించక పోయినా అసంఖ్యాకులు తారసపడ్డారు. అతని జీవనయానంలో. ఏమయినా అతను ఎదురు చూస్తున్న ఎడ్రసేమిటో ఎవరూ చెప్ప లేకపోయారు.అగ్నిసాక్షిగా పెళ్ళాడిన భార్యల చేత ఏ రోజుకారోజు ఏడిపించే ఏక పత్నీ వ్రతులూ పబ్లిక్‌గా పదిమందితో తిరుగుతున్నా ప్రతి ఒకరిచేతా 'భళా!' అనిపించుకునే భాగ్య శాలురూ 'ఏమంటావ్?' అని వెక్కిరిస్తున్నారు కూడా. ఉన్నవాళ్ళు చాలక 'నా మాటేమిటి మరి?' అంటూ మీనాక్షి అతని మనసులో తిష్ట వేసుకుకూచుంది.

శేషాద్రికి మీనాక్షి మేనకోడలి వరస. అంటే అతని చెల్లెలు కామేశ్వరికి సవతికూతు రన్నమాట. శేషాద్రి చెల్లెలు కామేశ్వరికి. కడుసారపు పిల్ల అవడంచేత. ఏమంటే అది చెల్లి తీరాలనే మూర్ఖత్వం బాగా అబ్బింది.

With the Best Compliments From: Phone : 92

Sri Venkateswara Mahal,

(Equipped with Devi Projectors, Model J XI With Cinemascope.)

PUNGANURU : : Chittoor Dt. (A. P.)

Prop : PINDUKURI LAKSHMINARAYANA CHETTY & SONS

With Best Compliments From

VIJCORPORATION

WHOLESALE SAREE MERCHANTS

11/126 East Sambanadam Mudaliar Road,
R. S. PURAM, COIMBATORE-641002

R. T. C.
VIJAYAWADA

వచ్చిన ప్రతీ సంబంధమూ కొట్టి పారేస్తూ పెళ్ళి వయసు దాటిపోయే స్థితికి చేరుకుంది. అఖరికి పదేళ్ళ సవతికూతురు మీనాక్షినికూడా భరించవలసి వచ్చింది. ముప్పై అయిదేళ్ళ రెండో పెళ్ళి మొగుడు ముకుందంతో పాటు!

చెల్లెలు పెళ్ళికి సకుటుంబంగా వెళ్ళిన శేషాద్రి మనసులో మొదట్లోనే ఆ పదేళ్ళ అమ్మాయి బలమైన ముద్రవేసింది. బలంగా ఆరోగ్యంగానే ఉంటుంది గాని మీనాక్షి నలుపులోనే జమ. పైగా ఇక జీవితంలో చెరగనంత లోతుగా ఏర్పడిన, మొహంనిండా స్ఫోటకం మచ్చలు. ఆడపిల్ల అయినా అనాకారిఅయినా. తండ్రి మరో అమ్మని తెస్తున్నా ఆ పిల్లకి చీమకుట్టినట్టులేదు ఆ చురుకుతనం ఆ నవ్వుమొహం ఓ మారు చూసినవాళ్ళు మరచిపోడం కష్టం. అన్ని పనులూ తనవే. ఆ పెళ్ళి పందిరే తను. అలా తిరిగింది మీనాక్షి 'కామేశ్వరి సవతికూతుర్ని సరిగ్గాచూస్తుందా?' అని అనుమానించిన వాళ్ళకి అశాభంగమే అయింది. మీనాక్షి మంచితనమేకాక ఏడెనిమిదేళ్ళపాటు కామేశ్వరికి పిల్లలు పుట్టకపోడం కూడా దానికి కారణం కావొచ్చు. ఆ తర్వాత నాలుగేళ్ళలో ఆవిడకి వరసగా ముగ్గురు పిల్లలు.ఇంకెంత సంతానం వృద్ధి అవునోగాని ముకుందం మూడ్రోజుల విషజ్వరంతో కన్ను మూసేశాడు.

చెల్లెలికి తలచెడితే ఏకంగా యింటికి తీసుకురాడానికి శేషాద్రికి వెనక ఆస్తిఅంటూ ఏమైనా ఉంటే అది అపరిమిత కుటుంబమే. ఏదో మొక్కుబడికి, తెలిసిన నలుగురూ నాలుగు అక్షింతలూ వెయ్యకుండా తనుచెయ్యవలసినవేవో నామకః పూర్తిచేసి కామేశ్వరిని సాగనంపేశాడు శేషాద్రి. అప్పుడు మరోసారి మీనాక్షి మనస్తత్వాన్ని పరిశీలించే అవకాశం కలిగింది అతనికి. అప్పుడేకాదు. పెద్దదవుతున్న సంసార తాపత్రయం వల్ల ఎంతతీరిక చిక్కకపోయినా, శేషాద్రి ఆమెగురించి అలా భోగట్టాలు చేస్తూనే ఉన్నాడు. మరి అతన్లో ఎవరిదగ్గిరా లేనిది ఆ అమ్మాయికేం కనపడిందో ఆ పెళ్ళి పందిట్లోనే 'మామయ్యగారూ!' అంటూ ఒక్కక్షణం వదిలేదికాదు. శేషాద్రి మీనాక్షి కంటె కనీసం ముప్పైఏళ్ల పెద్ద. పైగా ఎవరితోనూ ఆటే మాట్లాడక ఓ మూల కూచునేరకం. 'మా పెద్దవాడికి దీన్ని చేసుకుంటేనో!' అని అప్పుడే అనిపించింది అతనికి. దానికి ఏ పదహారో వచ్చాకే ఆమాట పెళ్ళాం దగ్గిర అని చూశాడు శేషాద్రి. 'ఇంటికి పెద్దకోడలుగా అన్ని విధాలా చక్కని చుక్కనే ఎంచారే! పోనీ అంత ఉద్ధరించాలంటే మీ బావచేత తమరే మరోమారు కాళ్ళు కడిగించుకోరాదూ!' అని ఆవిడ అసందర్భపు హాస్యంచేసి ఆ తలంపుని మొదట్లోనే తుంచేసింది. ఈ అనవసరపు ఈసడింపు వల్ల మీనాక్షి పట్ల మొగుడిసానుభూతి మరింత పెంచిందని ఆవిడ ఎరగదు.

శేషాద్రిలాంటి సాహసంలేని వాళ్ళనిచూసి తప్పు పట్టి ప్రయోజనం ఏమీలేదు. మనసు ఉండడం అతని నేరమూకాదు. మీనాక్షిని ఎప్పుడు చూసినా ఒకరి సాయం కోరేదిగా ఆతనికి కనిపించలేదు. 'మీరు లోపల పడుకుంటారా, మీ మడతమంచం వీథిలో వెయ్యమన్నారా మావయ్యా?' ఇలా యింకొకరికి తనే సాయంచేసేలా కనిపించే మీనాక్షిముందు ఎంతో చిన్నవాడిలా ఫీలయేవాడు శేషాద్రి.

కామేశ్వరి ఒక్కర్తే చెల్లెలు కావొచ్చుగాని ముగ్గురక్కలు ఉన్నారు. శేషాద్రికి. బండెడు బలగం వాళ్ళది. ఊపిరి తీసుకోకుండా చెయ్యడానికి నిజానికి అతని కుటుంబం సభ్యుల సంఖ్యే చాలు. అయినా ఇంతమందిలోంచి మీనాక్షిని ప్రత్యేకించి ఎంతో అపురాలిలా భావించడం. అదీఇలా ఏళ్ళ తరబడి కొనసాగడం ఎంతో ఆశ్చర్యం కలిగిస్తుందతనికి ఓ ఊళ్ళోలేవు. ఉత్తరాలు రాసుకోరు. మరి యింతటి సాన్నిహిత్యానికి కారణం ఏమిటో! రుచీ పచీలేని సంసారజంజాటనలో పడిపోయిన శేషాద్రికి మీనాక్షి తలపే కొండంత బలం యిచ్చేదేమోమరి! ఏదైనా పని మీద వాళ్ళ ఊరువెళ్ళి వాళ్ళింటికి వెడితే ఆ యిద్దరి కబుర్లకీ యింక అంతూ దరీ అంటూ ఉండేది. కాదు. 'అలా పైకి పెద్దవాడిలా కనిపిస్తాడు గాని, అమ్మో మా మామయ్య ఆలోచనలు ఎంత పడుచువో!' అనేది మీనాక్షి. 'ఆలోచనలతోనే ఆగిపోయిందమ్మా మీ మావయ్య బతుకు' అన్నాడు ఓ సారి శేషాద్రి 'ఫరవా లేదులే...నువ్వు మెచ్చిన మీ మేనకోడలు వేస్తున్న ముందడుగు ఎప్పుడో అప్పుడు నీ కంటపడక పోదులే' అంది నవ్వుతూ.

ముకుందం బతికున్నప్పుడైనా ఇంట్లోవాళ్ళ మంచిచెడులు పట్టించుకున్నట్టుఎక్కడాసాక్ష్యం లేదు. అసలే బేఖాతరు మనిషి. పైగా పిల్లలు కూడా పుట్టుకురావడంతో అఖరాఖరికి ఉన్న కాస్త సబాధ్యతా చొక్కా విడదీసి మేకుకు తగిలించినట్టు నిష్పూచీగా తిరిగినట్టున్నాడు. అఖరికి చొక్కాఉంచేసి తనే చక్కాపోయాడు. ఎవరేం చేస్తేనేం చెక్కు చెదరద మన్నది మీనాక్షి ఎరగని గుణం. అంతచాకిరీతోఎప్పుడు చదివేదో గ్రాడ్యుయేటు అయింది. అఖరికి పిన్నికయినా పట్టింది గాని కన్న తండ్రి అయినా తన పెళ్ళిమాట ఎత్తకపోతే దానికే ముంది అని సరిపెట్టుకుంది. చెట్టంత తండ్రి నిమిషాల మీద వెళిపోతే తట్టుకుని, ఉద్యోగంలో చేరి 'ఏడవకండి - నేనున్నాను' అని ఆ నలుగురికీ తనే దిక్కుగా నిలిచింది. 'ముందడుగు' అంటే ఏముంటుందిది గనుక! అనుకున్నాడు శేషాద్రి. కాని ఆ మధ్య వాళ్ళఊరెళ్ళినప్పుడు కంట బడ్డ ఆ దృశ్యం అతని అణువణులో మంటలు రేగింది. రక్త సంబంధం ఉన్న యింటిల్లిపాదినీ యివతలికి నెట్టి తన మనసు ఎందుకు పరుగులు తీసిందో అప్పుడే బోధపడింది. అతనికి 'జీవితం ఎన్నోకష్టాలు

పడింది. ఎదురీదిఎన్నెన్నో సాధించింది.ఎంతో ఆశకల్పించింది. ఇందుకేనా !' అని గిలగిల కొట్టుకుంది అతని మనసు. రామానుజయ్యం గారూ, రామసుబ్బమ్మా కల్మషం చెరిపేసి తన అంచనాలతో మీనాక్షి అయినా కాంతి రేఖగా నిలబడుతుందను కున్నాడు. ఇన్నాళ్ళూ మంచి ముత్యంలా గడిపింది. మరో నాలుగు రోజులు కళ్ళు మూసుకుంటే, కన్యకాపరమేశ్వరిలా కాలం వెళ్ళిపోదూ ! ఇలాంటి దరిద్ర గొట్టుపని చేసినందుకు ఏం చెయ్యాలిదీన్ని.

పిల్లలు పడుకున్నారు. కామేశ్వరిని హరికథకి దిగబెట్టి శేషాద్రి సెకండ్ షో సినిమాకి వెళ్ళొస్తానని బయలుదేరాడు. టిక్కెట్లు దొరికేయి కావు. తీరా యింటికొస్తే కంటపడిన దృశ్యం యిదీ ! మేడమీదిగదిలోంచి వస్తున్న ఆ స్టూడెంటు కుర్రాణ్ణి స్పష్టంగా తనకళ్ళతో తను చూశాడు. మెట్లమీద సగందాకా వచ్చి మీనాక్షి సాగనంపింది కూడాను.

ఓ పదినిమిషాలు ఎలాగో ఉగ్గబట్టుకుని ఊరుకున్నాడు శేషాద్రి. ఇంకా ఆలశ్యంచేస్తే చెల్లాయి హరికథనుంచి వచ్చెయ్యవచ్చు ఈ పాపిష్టి కబురు దాని చెవిన పడడం కూడా ఎందుకు, ఉన్న కష్టాలు చాలకనా' అని ఆరంభించాడు. ఆరంభించడ మేమిటి, విజృంభించాడు: విరుచుకు పడ్డాడు.

మీనాక్షి తను చేసిన పనిని కాదనలేదు. కళ్ళుదించి తలవంచుకు కూచోలేదు. శేషాద్రి 'దులపడం' పూర్తిగా నెమ్మదిగా భరించింది. మధ్యమధ్య మాట్లాడవద్దని హెచ్చరికలాంటి అభ్యర్థన చేస్తూ స్పష్టంగా మొదలుపెట్టి, తొణుకూ బెణుకూ లేకుండా నిర్మొగమాటంగా మధ్యన ఎక్కడా తెగకుండా ఆపకుండా చెప్ప దలచుకున్నవన్నీ పూర్తి చేసింది.

'మావయ్యా... ముందుగా ఒక్కమాట. ఎంత తెగించిన మనిషినయినా యీ విషయం నీతో చెప్పాలా అని...కొట్టుకు పోతున్నాను. యాక్సిడెంటల్‌గా అయితేనేం... అది నువ్వు తెలుసుకున్నావు గనుక ఇక జరిగింది చెప్పడానికి నా కెలాంటి సంకోచమూ అనవసరం.

ఇంతకీ అద్దానికి ప్రతిబింబించేశక్తిఉందా ఊడిందా అనేది ముఖ్యంగాని అది చిన్నదా పెద్దదా అనేది కూడా అప్రస్తుతం. అందుకే నీ ముందు నా సంగతంతా బయట పెట్టడం.

ఇంకో మాట. వ్యక్తిత్వం గల ఏ మనిషి కయినాతనకు తనేసలహాదారూ;సర్కారువారూ అయినా యింతశ్రమతీసుకుని నా మీద యింతగా ఆయాసం వచ్చేదాకా కేకలువేశావు ఎందుకు ? అదిగో ఆ అనుబంధమే ఎటువంటి అరమరికలు లేకుండా నన్ను నీ ముందుబయట పెట్టకునేలా చేస్తోంది. ఎలాంటి వారికయినా సాటి మనిషి మీద సానుభూతి చూపించగల శ్రోతకావాలి. నీ కంటె నాకెవరున్నారు చెప్పుకోడానికి నేనేదో తప్పు చేశాననీ నా పొజిషన్ జస్టిఫై చేసుకోవాలనీ కాదుసుమా యీప్రయత్నం. కేవలం నువ్వు వినాలనీ అంతే.

నాన్నపోయిన రెండు నెలలకి కాబోలు ఉద్యోగంలో చేరాను. దుక్కలాంటి మనిషి ఒక్కసారి మాయమయిపోతే ఆ షాక్‌కిపిన్ని తట్టుకోలేక పోయింది. నీకు వేరే చెప్పనక్కర్లేదు. పిల్లల్ని కూడానిరాదరించేంతగాపిచ్చెత్తిపోయింది. ఈ లోకంతో సంబంధంలేనంతగా స్నానాలూ జపాలూ ఉపవాసాలూ అలా తయారయింది. దాన్తో ఉన్నతోడుకూడా ఊడ్చుకుపోయినట్టై ఊబిలోకి దిగినట్టయింది నా పని. ఉద్యోగం చేసుకుని ఉస్సురని యింటికొస్తే ఇన్ని చల్లని మంచినీళ్ళిచ్చే వారు లేరు సరిగదా యిల్లెగిరిపోతున్నట్టు గోలచేస్తూ యింతింత పిల్లలు. ఎదురు చూస్తూ యింటెడుపని. శరీరబలం ఉందిగనుక శ్రమకి వెనుదియ్యక ఎలాగో పూర్తిచేసే దాన్నికాని మనసుకి కలిగిన అలసట తీరేలా ఎప్పుడూ లేంది ఓ పట్టాన నిద్రపట్టేది కాదు రాత్రి, మనకిరెండు దాకా నిద్రపట్టలేదని దయదల్చి ఏ పదింటికో ఉదయించవడుగదా మర్నాడు సూర్యుడు. పోనీ పొద్దుట పనేనా చూసుకోనేదా వన్ని ? ఉహుఁ ఆ పూజ గదిలోంచి యిక యివతలి కొచ్చేది కాదు. ఇల్లెప్పుడుచక్కదిద్దను; ఆఫీసుకెప్పుడు తగలడను, ఎమర్జన్సీ ఒకటికదా సొద.

ఈ ఉద్యోగం; ఈ యిల్లు; ఈ పిల్లలు; ఈ పిన్ని యిందులో ఏ ఒకటీ నావికావు. నా కోసం కావు. కాని వీటన్నిటితోనూ; ఎవరి బలవంతం తోనూ కాదు సుమా, నా మటుకు నేనే వేసుకున్న ముడి ఒకటి ఉంది. అనినేను గాఢంగా ప్రేమించిన నా జీవితం. జీవితం లక్ష్యం జీవించడమే. ఇవాళ నీకు కలిగిన తృప్తే రేపు నువ్వు జీవించడానికి పెట్టుబడి. కాని ఇదికూడా యిప్పుడు నాకు దక్కకుండా పోతున్నదెందుచేత? ఆఫీసులోతెచ్చినజీతంతో పాటు అక్కడ తిన్న చివాట్లు కూడా యింట్లో యిచ్చే నీచత్వానికి నేనెందుకు దిగజారిపోతున్నాను ? నన్ను నేనే అసహ్యపడే ఈ దుస్థితి నుంచి రక్షణ లేదానాకు ?

అనాకారి అయినంత మాత్రాన ఆరోగ్యం వయసూ ఉన్న ఆడదానికి మగవాడి సందేశాలు అందకూడదని ఏం లేదు. సుందరులు సులభసాధ్యులుకారు గనక అనాకారులవెపే మొగవారి మొగ్గు ఎక్కువ. దేశంలో ఫామిలీ ప్లానింగ్ ప్రచారంధర్మమా అని ఏ అపవలూ రాకుండా ఎలా సుఖపడాలో నేటి యువతికి స్పష్టంగా తెలుసు. ఇన్నీ ఎరిగినా సంప్రదాయపు ఒత్తిడికి ఒకవైపు. సహజవాంఛల అలజడి మరొకవైపు. ఇన్నాళ్ళూ ఎవడేంవెకిలి వేషాలు వేసినా సుగంధవడు ఊడదీసేదాన్ని కాని యిప్పుడు నాలో ఏర్పడుతున్న న్యూనతా భావాన్నుంచి రక్షించుకోడానికి ఇది తప్ప గత్యంతరం లేక పోయింది. అందుకనే ఆ మధ్య ఇంటివారి పెద్దబ్బాయి చిటికెవేసి సైగ చేస్తే అడ్డు చెప్పలేక పోయాను !

మనసాన్నిహిత్యం మామూలు అంచనాలకి అతీతమైంది గనకనే సిగ్గువిడిచి యిలా చెప్ప గలుగుతున్నాను మావయ్యా ! నిజానికి సిగ్గు పడవలసిందేమీ ఇందులోలేదు. ఎంతమొండి దాన్ని అయినా యీ పాడిబతుకు షాక్‌కితట్టుకోలేకపోతానేమో అనుకున్నాను. ఓడిపోతానేమో అని బెంగపడిపోయాను. నేను బతకాలి. నలుగురికి దిక్కుగా నిలబడాలి. రోజురోజూ పడ్డశ్రమనుంచి నాకు విముక్తికావాలి. మనిషిగా నిలబడాలంటే మనిషికి కావలసినవన్నీ ఆలోచించి ఈ అనుభవాన్ని నామటుకు నేనే కోరుకున్నాను. ఏ విధంగానూ వెలుతురుకి అవకాశం లేని నాలాంటి కటువైన బతుకుల్లో యిలాంటి మృదువైన మధుర క్షణాలు అప్పుడప్పుడు అత్యవసరం మావయ్యా !'

మీనాక్షి చెప్పడం పూర్తయింది.

శేషాద్రి గబుక్కుని లేచి గదిలోకి వెళ్ళి సంచీ అందుకుని ఇవతలికొచ్చేడు. ఎటువైపో చూస్తూ 'నేనిలా వెళిపోయానని కాముడితో చెప్పు' అంటూ గబగబా వీధిలోకి వచ్చేశాడు.

ఆమె చెప్పిన ఏ ముక్కా అతను మరచిపోలేడు, కాదనలేడు. అవుననడానికి కూడా అతనికి దమ్ములేవు. అతనికితెలిసిందిఒక్కటే దొరికిందనుకున్న ఎడ్రసు యిక దొరక్కుండా పోయింది.